

Na podlagi drugega odstavka 146. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19) minister za finance izdaja

PRAVILNIK

o obveznostih glede davka na dodano vrednost v zvezi z direktivami Sveta (EU), ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(1) Ta pravilnik prenaša v pravni red Republike Slovenije: Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1), kot je spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (UL L št. 348 z dne 29. 12. 2017, str. 7), v delu, ki se začne uporabljati s 1. julijem 2021, Direktivo Sveta (EU) 2018/1910 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost za obdavčevanje trgovine med državami članicami, in sicer v zvezi s pravili za zaporedne dobave, ki se ne smejo uporabiti za dobave blaga, ki jih davčni zavezanec omogoča z uporabo elektronskega vmesnika (UL L št. 311 z dne 7. 12. 2018, str. 3) in Direktivo Sveta (EU) 2019/1995 z dne 21. novembra 2019 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede določb v zvezi s prodajo blaga na daljavo in nekaterimi domačimi dobavami blaga (UL L št. 310 z dne 2. 12. 2019, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2006/112/ES).

(2) S tem pravilnikom se podrobneje ureja izvajanje Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2019/2026 z dne 21. novembra 2019 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 v zvezi z dobavo blaga ali opravljanjem storitev, ki jih omogočajo elektronski vmesniki, in posebnimi ureditvami za davčne zavezanec, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ter prodajajo blago na daljavo in opravljajo nekatere domače dobave blaga (UL L št. 313 z dne 4. 12. 2019, str. 14), (v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba).

(3) S tem pravilnikom se ne glede na določbe Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19), (v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1) in Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16, 86/16, 50/17, 84/18, 77/19 in 58/21) (v nadaljnjem besedilu: PZDDV), za namene izvajanja predpisov iz prvega in drugega odstavka tega člena določajo nekatere obveznosti, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo.

II. DAVČNI ZAVEZANCI

2. člen

(zavezanec)

Pri opravljanju storitev in prodaji blaga na daljavo so predmet DDV pridobitve blaga znotraj Unije, ki jih na ozemlju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu Slovenija) opravi za plačilo davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če je prodajalec davčni zavezanec v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni

oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec in ga ne zajema ureditev iz tretjega ali petega odstavka 6. člena tega pravilnika.

III. OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

3. člen (splošno)

(1) »Prodaja blaga na daljavo znotraj Unije« pomeni dobavo blaga, pri kateri dobavitelj ali druga oseba za njegov račun to blago odpošlje ali odpelje iz države članice, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz tega blaga kupcu konča, tudi kadar dobavitelj posredno sodeluje pri tem prevozu ali odpošiljanju, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

a) dobava blaga je opravljena davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, katere pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV v skladu s prvim odstavkom 3. člena Direktive Sveta 2006/112/ES, ali kateri koli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec, in

b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

(2) »Prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga« pomeni dobavo blaga, pri kateri dobavitelj ali druga oseba za njegov račun to blago odpošlje ali prevaža s tretjega ozemlja ali iz tretje države kupcu v državi članici, tudi kadar dobavitelj posredno sodeluje pri prevozu ali odpošiljanju tega blaga, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

a) dobava blaga je opravljena davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, katere pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV v skladu s prvim odstavkom 3. člena Direktive Sveta 2006/112/ES, ali kateri koli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec, in

b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

4. člen

(davčni zavezanec, ki omogoča dobavo blaga z uporabo elektronskega vmesnika)

(1) Kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v pošiljkah z realno vrednostjo največ 150 eurov, se šteje, da to blago prejme in dobavi sam davčni zavezanec, ki omogoča dobavo.

(2) Kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča dobavo blaga znotraj Unije, ki jo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Uniji, osebi, ki ni davčni zavezanec, se šteje, da to blago prejme in dobavi sam davčni zavezanec, ki omogoča dobavo.

5. člen

(prenos blaga v drugo državo članico)

Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se ne šteje prenos blaga v drugo državo članico v skladu s prvim odstavkom 9. člena ZDDV-1, če davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun, odpošlje ali odpelje blago v drugo državo članico za namene svojega podjetja za naslednje transakcije:

a) dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec na ozemlju države članice, v kateri se odpošiljanje ali prevoz konča, pod pogoji iz tretjega odstavka 6. člena tega pravilnika;

b) dobave tega blaga zaradi instalacije ali montaže, ki jo opravi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun na ozemlju države članice, v kateri se odpošiljanje ali prevoz konča, pod pogoji iz petega odstavka 6. člena tega pravilnika.

IV. KRAJ OBDAVČLJIVIH TRANSAKCIJ

6. člen (dobava blaga s prevozom)

(1) Kadar blago odpošlje ali odpelje dobavitelj, kupec ali tretja oseba, se za kraj dobave blaga šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku.

(2) Kadar se odpošiljanje ali prevoz blaga začne na tretjem ozemlju ali v tretji državi, se šteje, da sta kraj dobave, ki jo opravi uvoznik, in kraj vsakršne nadaljnje dobave v državi članici uvoza blaga.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se šteje, da je kraj dobave blaga kraj, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga kupcu konča, pri naslednjih dobavah:

- a) prodaji blaga na daljavo znotraj Unije;
- b) prodaji na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v državo članico, ki ni država članica, v kateri se konča odpošiljanje ali prevoz blaga kupcu;
- c) prodaji na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga v državo članico, v kateri se konča odpošiljanje ali prevoz blaga kupcu, kadar se za obračun DDV uporabi posebna ureditev iz 3. podpoglavja IX. poglavja tega pravilnika.

(4) Prejšnji odstavek se ne uporablja za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin iz 1. do 4. točke prvega odstavka 101. člena ZDDV-1, ki so predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo.

(5) Kadar blago, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj, kupec ali tretja oseba, instalira ali montira dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, s poskusnim zagonom ali brez njega, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago instalirano ali montirano.

(6) Kadar se šteje, da je davčni zavezanec prejel in dobavil blago v skladu s 4. členom tega pravilnika, se odpošiljanje ali prevoz blaga pripiše dobavi, ki jo opravi davčni zavezanec, ki omogoča dobavo blaga z uporabo elektronskega vmesnika.

(7) Davčni zavezanec, ki opravlja prodaje blaga na daljavo znotraj Unije, pri katerih se kraj dobave blaga določi v skladu s točko a) tretjega odstavka tega člena, in za te dobave blaga ne uporablja posebne ureditve v skladu z 2. podpoglavjem IX. poglavja tega pravilnika, mora davčnemu organu najpozneje do 31. januarja leta po preteku leta, v katerem so opravljene te dobave, v elektronski obliki poročati o letnem prometu, ki ga je dosegel v posamezni državi članici, o obdobju poročanja in identifikacijski številki za DDV v namembni državi članici ter o datumu začetka oziroma konca identifikacije za DDV v tej državi članici.

(8) Davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga, za katere se v skladu s tretjim odstavkom tega člena šteje, da so opravljene v druge države članice, in za te dobave blaga ne uporablja posebne ureditve v skladu z 2. podpoglavjem IX. poglavja tega pravilnika, mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti podatke o višini letnega prometa, ločeno za vsako namembno državo članico.

7. člen
(zaporedne dobave)

20.a člen ZDDV-1 se ne uporablja za dobave blaga v skladu s 4. členom tega pravilnika.

8. člen
(telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci)

Za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo se ne uporablja tretji, četrti, peti in šesti odstavek 30.c člena ZDDV-1.

9. člen
(prag za določitev kraja dobave blaga in opravljanja storitev)

(1) Ne glede na točko a) tretjega odstavka 6. člena tega pravilnika in prvi odstavek 30.c člena ZDDV-1 je kraj dobave blaga pri prodaji blaga na daljavo znotraj Unije in kraj opravljanja storitev, ki so opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci, kraj, v katerem ima dobavitelj ali izvajalec sedež ali, če sedeža nima, stalno ali običajno prebivališče, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) dobavitelj ali izvajalec ima sedež, ali če sedeža nima, stalno ali običajno prebivališče samo v eni državi članici,
- b) storitev je opravljena osebi, ki ni davčni zavezanec in ima sedež, stalno ali običajno prebivališče v kateri koli državi članici, ki ni država članica iz prejšnje točke, ali je blago odposlano ali prepeljeno v državo članico, ki ni država članica iz prejšnje točke, in
- c) skupna vrednost opravljenih storitev ali dobavljenega blaga iz prejšnje točke brez DDV v tekočem koledarskem letu ne presega zneska 10.000 eurov in tega zneska ni presegla niti v predhodnem koledarskem letu.

(2) Dobavitelj in izvajalec, ki uporabljata prejšnji odstavek, pošljeta davčnemu organu poročilo o skupni vrednosti dobav blaga in opravljenih storitev iz točke b) prejšnjega odstavka brez DDV v predhodnem koledarskem letu po posamezni državi članici in izjavo o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka v elektronski obliki do konca januarja tekočega leta.

(3) Kadar je v koledarskem letu presežen prag iz točke c) prvega odstavka tega člena, se od takrat naprej za določitev kraja dobave blaga ali opravljene storitve po tem členu uporabljata točka a) tretjega odstavka 6. člena tega pravilnika in prvi odstavek 30.c člena ZDDV-1.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko dobavitelj blaga ali izvajalec storitve, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, odloči za določitev kraja dobave blaga v skladu s točko a) tretjega odstavka 6. člena tega pravilnika ali kraja opravljene storitve v skladu prvim odstavkom 30.c člena ZDDV-1. V tem primeru mora davčni zavezanec izbrati vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki ter ta pravila uporabljati najmanj v tekočem koledarskem letu in dveh naslednjih koledarskih letih.

(5) Davčni zavezanec pošlje poročilo in izjavo iz drugega odstavka tega člena v elektronski obliki, ki je dostopna v sistemu eDavki.

V. OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DDV

10. člen
(dobava blaga ali storitev)

Ne glede na prvi do peti odstavek 33. člena ZDDV-1 nastaneta obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna DDV pri dobavi blaga, ki jo opravi davčni zavezanec, za katerega se šteje, da je prejel in dobavil blago v skladu s 4. členom tega pravilnika, ob sprejetju plačila.

VI. OPROSTITVE DDV

11. člen (oproščene dejavnosti)

Ne glede na 44. člen ZDDV-1 je plačila DDV oproščena tudi dobava blaga davčnemu zavezancu, za katerega se šteje, da je prejel in dobavil blago v skladu z drugim odstavkom 4. člena tega pravilnika.

12. člen (oproščene transakcije)

Ne glede na prvi odstavek 50. člena ZDDV-1 je plačila DDV oproščen tudi uvoz blaga, za katerega se DDV prijavi v skladu s posebno ureditvijo za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga in za katero je bila davčnemu organu v državi članici uvoza najpozneje ob vložitvi carinske deklaracije predložena individualna identifikacijska številka za DDV za uporabo posebne ureditve dobavitelja ali posrednika, ki deluje za njegov račun, dodeljena v skladu s 43. členom tega pravilnika.

VII. ODBITEK DDV

13. člen (obseg pravice)

Ne glede na drugi odstavek 63. člena ZDDV-1 ima davčni zavezanec pravico do odbitka DDV tudi, če se blago in storitve uporabijo za namene transakcij, ki so oproščene DDV v skladu z 11. členom tega pravilnika, 46. ali 49. členom ZDDV-1, 12. točko prvega odstavka 50. člena ter 52. do 58. členom ZDDV-1.

VIII. OBVEZNOSTI DAVČNIH ZAVEZANCEV

14. člen (osebe, ki morajo plačati DDV)

Ne glede na drugi odstavek 76. člena ZDDV-1, lahko davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v drugi državi članici, in je v skladu s 1. do 5. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 plačnik DDV, imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV. Če je v skladu s 1. do 5. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 plačnik DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v tretji državi ali na tretjem ozemlju, mora tak davčni zavezanec imenovati davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV, razen kadar tak davčni zavezanec uporablja posebno ureditev za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Uniji, ali posebno ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov ali ko ima tak davčni zavezanec sedež v tretji državi, s katero je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2010, str. 1) in Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L št. 268 z dne 12. 10. 2010, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) 2020/1108 z dne 20. julija 2020 o spremembi

Uredbe (EU) 2017/2454 glede datumov začetka uporabe v odziv na pandemijo COVID-19 (UL L št. 244 z dne 29. 7. 2020, str.1).

15. člen
(pravila za izdajanje računov)

Ne glede na četrti odstavek 80.a člena, uporablja dobavitelj, ki uporablja eno od posebnih ureditev za davčne zavezance, ki opravljajo storitve osebam, ki niso davčni zavezanci, ali prodajajo blago na daljavo ali opravljajo nekatere domače dobave blaga iz IX. poglavja tega pravilnika, za izdajanje računov glede dobav blaga in storitev, ki so zajete v teh posebnih ureditvah, pravila v skladu z ZDDV-1.

16. člen
(obveznost izdajanja računov)

Ne glede na 2. točko prvega odstavka 81. člena ZDDV-1, mora vsak davčni zavezanec zagotoviti, da sam, prejemnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun za dobave blaga iz točke a) tretjega odstavka 6. člena tega pravilnika, razen kadar davčni zavezanec uporablja posebno ureditev iz 2. podpoglavja IX. poglavja tega pravilnika.

17. člen
(obveznosti davčnih zavezancev, ki omogočajo dobavo blaga ali storitev z uporabo elektronskega vmesnika)

(1) Davčni zavezanec, ki z uporabo elektronskega vmesnika omogoča dobavo blaga ali opravljanje storitev znotraj Unije osebi, ki ni davčni zavezanec, mora v skladu z določbami IV. poglavja ZDDV-1 in IV. poglavja tega pravilnika voditi evidence o teh dobavah blaga ali storitev. Evidence morajo biti dovolj podrobne, da lahko davčni organi držav članic, v katerih so te dobave blaga ali storitev obdavčljive, ugotovijo, ali je bil DDV pravilno obračunan.

(2) Davčni zavezanec mora dati evidenco iz prejšnjega odstavka na voljo državam članicam, v katerih so dobave blaga ali storitev obdavčljive, na njihovo zahtevo v elektronski obliki.

(3) Davčni zavezanec mora hraniti evidenco iz prvega odstavka tega člena deset let po poteku leta, v katerem je bila opravljena transakcija.

18. člen
(vsebina obračuna DDV)

(1) Ne glede na točko b) drugega odstavka 87. člena ZDDV-1, mora davčni zavezanec poleg podatkov iz prvega odstavka 87. člena ZDDV-1 v obračunu DDV za posamično davčno obdobje izkazati še podatke o vrednosti dobav blaga, brez DDV, iz točke a) in točke b) tretjega odstavka in petega odstavka 6. člena tega pravilnika, opravljenih na ozemlju druge države članice, za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju, če se blago odpošlje ali odpelje iz Slovenije.

(2) Ne glede na točko d) drugega odstavka 87. člena ZDDV-1, mora davčni zavezanec poleg podatkov iz prvega odstavka 87. člena ZDDV-1 v obračunu DDV za posamično davčno obdobje izkazati še podatke o vrednosti dobav blaga, brez DDV, iz točke a) in točke b) tretjega odstavka in petega odstavka 6. člena tega pravilnika, ki so bile opravljene v Sloveniji in za katere je v tem davčnem obdobju nastala obveznost obračuna DDV, če se blago odpošlje ali odpelje iz druge države članice.

IX. POSEBNE UREDITVE ZA DAVČNE ZAVEZANCE, KI OPRAVLJAJO STORITVE OSEBAM, KI NISO DAVČNI ZAVEZANCI, ALI PRODAJAJO BLAGO NA DALJAVO ALI OPRAVLJAJO NEKATERE DOMAČE DOBAVE BLAGA

19. člen
(definicija)

Po posebnih ureditvah iz 1., 2. in 3. podpoglavja tega poglavja tega pravilnika je »poseben obračun DDV« obračun, ki vsebuje podatke, potrebne za ugotovitev zneska DDV, ki ga je treba plačati v posamezni državi članici.

20. člen
(vročanje davčnim zavezancem iz 1., 2. in 3. podpoglavja)

(1) Davčnim zavezancem iz 26., 34. in 43. člena tega pravilnika, ki prijavijo uporabo posebne ureditve iz 1., 2. ali 3. podpoglavja IX. poglavja tega pravilnika, se odločbe, sklepi in drugi dokumenti vročajo osebno po elektronski poti skladno z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Davčnim zavezancem, ki prijavijo uporabo posebne ureditve v skladu z 2., 3. ali 4. oddelkom 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES v eni od držav članic znotraj Unije, vendar ne v Sloveniji, se odločbe, sklepi in drugi dokumenti vročajo na elektronski naslov. Šteje se, da je bila odločba, sklep ali drug dokument vročen davčnemu zavezancu 15. dan od dneva, ko je bil odposlan na elektronski naslov davčnega zavezanca, ki ga je navedel na obrazcu za prijavo v posebno ureditev.

(3) Pritožba zoper odločbo se lahko vloži v 30 dneh od dneva, ko se šteje, da je bila odločba vročena.

21. člen
(vodenje evidenc za potrebe posebnih ureditev iz 1., 2. in 3. podpoglavja)

Davčni organ vodi posebne evidence davčnih zavezancev, ki prijavijo uporabo posebne ureditve v skladu s prvim odstavkom 26. člena, prvim odstavkom 34. člena in prvim odstavkom 43. člena, ter posebno evidenco posrednikov, ki prijavijo uporabo posebne ureditve v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 43. člena tega pravilnika. Davčni organ podatke iz posebne evidence obdeluje za potrebe posebne ureditve v skladu s 1., 2. in 3. podpoglavjem IX. poglavja tega pravilnika.

22. člen
(predložitev posebnega obračuna DDV po prenehanju uporabe posebnih ureditev iz 1., 2. in 3. podpoglavja)

(1) Davčni zavezanec, ki je prenehal uporabljati posebno ureditev iz 1., 2. in 3. podpoglavja IX. poglavja tega pravilnika, izvede spremembe posebnih obračunov DDV v skladu z nacionalnimi pravili države članice potrošnje.

(2) Davčni zavezanec, ki je prenehal uporabljati posebno ureditev iz 2., 3. ali 4. oddelka 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES, vključi spremembe posebnih obračunov DDV, ko je država članice potrošnje Slovenija, v posebni obračun DDV za zadnje davčno obdobje pred izključitvijo iz posebne ureditve. Posebni obračun DDV predloži davčnemu organu v elektronski ali papirni obliki.

(3) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka predloži spremembo posebnega obračuna DDV prek sistema eDavki, pri čemer poleg razdelka 1 izpolni še razdelek 3 posebnega obračuna.

23. člen

(obračun zamudnih obresti DDV po posebnih obračunih, predloženih pri uporabi posebnih ureditev iz 2., 3. ali 4. oddelka 9. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES)

V primerih, ko davčni organ izvaja ukrepe oziroma vodi postopke za izterjavo DDV v skladu s tretjim odstavkom 63.a člena Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (prenovitev) (UL L št. 77 z dne 23. 3. 2011, str. 1), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2020/1112 z dne 20. julija 2020 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2019/2026 glede datumov začetka uporabe v odziv na pandemijo COVID-19 (UL L št. 244/10 z dne 29. 7. 2020, str. 9), se od zneska DDV, ki ga davčni zavezanec ni plačal v predpisanem roku, obračunajo zamudne obresti v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

1. Posebna ureditev za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Uniji

24. člen (definicije)

Po posebni ureditvi iz tega podpoglavja imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

- »davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije« je davčni zavezanec, ki znotraj Unije nima niti sedeža niti stalne poslovne enote;
- »država članica identifikacije« je država članica, ki jo davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, izbere kot državo, v kateri prijavi opravljanje svoje dejavnosti kot davčni zavezanec znotraj Unije v skladu z 2. oddelkom 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES;
- »država članica potrošnje« pomeni državo članico, za katero se šteje, da je bila v njej opravljena storitev v skladu z določbami 3. podpoglavja IV. poglavja ZDDV-1 in IV. poglavja tega pravilnika.

25. člen (uporaba posebne ureditve)

(1) Posebno ureditev iz tega podpoglavja lahko uporablja davčni zavezanec iz 26. člena tega pravilnika, če opravlja storitve osebam, ki niso davčni zavezanci, imajo pa sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče v kateri koli državi članici.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 26. člena tega pravilnika, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja, uporablja to posebno ureditev za vse storitve iz prejšnjega odstavka, ki jih opravi znotraj Unije.

26. člen (prijava uporabe posebne ureditve davčnemu organu)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, ki za državo članico identifikacije izbere Slovenijo, mora davčnemu organu prijaviti, kdaj se začne njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec na podlagi posebne ureditve iz tega podpoglavja. Prijavo mora predložiti v elektronski obliki.

(2) Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, mora v prijavi iz prvega odstavka tega člena, ki jo predloži davčnemu organu ob začetku opravljanja storitev, zajetih v tej posebni ureditvi, navesti naslednje podatke za identifikacijo: ime, poštni naslov, elektronski naslov, vključno z naslovi spletnih strani, nacionalno davčno številko, če jo ima, in izjavo, da znotraj Unije nima niti sedeža niti stalne poslovne enote. Davčni zavezanec je dolžan davčnemu organu sporočiti tudi vse spremembe predloženih podatkov za identifikacijo.

(3) Davčnemu zavezancu, ki nima sedeža znotraj Unije, davčni organ dodeli individualno identifikacijsko številko DDV za uporabo te posebne ureditve. O dodeljeni številki davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža znotraj Unije, obvesti v elektronski obliki.

(4) Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, ki uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja, mora davčnemu organu v elektronski obliki sporočiti, kdaj se njegova dejavnost po tej ureditvi preneha ali spremeni v tolikšni meri, da se ta ureditev ne more več uporabljati.

(5) Davčni zavezanec v prijavi za identifikacijo navede poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena še tržna imena družbe, če se razlikujejo od njenega imena, državo, v kateri ima sedež, kontaktno osebo, telefonsko številko kontaktne osebe, številko IBAN ali OBAN, številko BIC in datum začetka opravljanja storitev po posebni ureditvi.

(6) Davčni zavezanec predloži prijavo iz prejšnjega odstavka v elektronski obliki, prek sistema eDavki.

(7) Davčni organ vključi davčnega zavezanca v posebno ureditev z dodelitvijo individualne identifikacijske številke DDV in določi datum začetka uporabe posebne ureditve.

27. člen (izključitev iz posebne ureditve)

Davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža znotraj Unije, izključi iz posebne ureditve, če:

- a) ga ta obvesti, da ne opravlja več storitev, zajetih v tej posebni ureditvi,
- b) davčni organ kakor koli drugače domneva, da ne opravlja več obdavčljivih dejavnosti,
- c) ne izpolnjuje več potrebnih pogojev za uporabo te posebne ureditve, ali
- d) nenehno krši pravila te posebne ureditve.

28. člen (predložitev posebnega obračuna DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, mora davčnemu organu predložiti posebni obračun DDV za vsako koledarsko trimesečje ne glede na to, ali so bile storitve, zajete v tej posebni ureditvi, opravljene ali ne. Posebni obračun DDV mora predložiti do konca meseca po poteku obračunskega obdobja, na katero se obračun nanaša. Posebni obračun DDV mora predložiti v elektronski obliki.

(2) V posebnem obračunu DDV iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, navesti slovensko individualno identifikacijsko številko DDV za uporabo te posebne ureditve ter za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost za plačilo DDV, skupno vrednost opravljenih storitev, zajetih v tej posebni ureditvi, v obračunskem obdobju brez DDV in skupni znesek pripadajočega DDV te države članice, razdeljenega po davčnih stopnjah. V posebnem obračunu DDV mora davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, navesti tudi uporabljene davčne stopnje in skupni znesek dolgovanega DDV.

(3) V posebnem obračunu DDV mora davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, izkazovati zneske v eurih. Če so bile opravljene storitve zaračunane v drugih valutah, mora davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v obračunu DDV uporabiti menjalni tečaj zadnjega dne obračunskega obdobja, ki ga na ta dan, ali če na ta dan ni objave, na prvi naslednji dan, objavi Evropska centralna banka.

(4) Davčni zavezanec lahko v obdobju treh let od poteka roka za predložitev posebnega obračuna DDV iz prvega odstavka tega člena predloži spremembe tega obračuna, če pozneje ugotovi nepravilnosti. Spremembe se vključijo v enega od naslednjih posebnih obračunov DDV, v katerem se opredelijo država članica potrošnje, obračunsko obdobje in znesek DDV, za katerega se zahtevajo kakršne koli spremembe.

(5) Davčni zavezanec predloži posebni obračun DDV v elektronski obliki, prek sistema eDavki.

29. člen

(plačilo DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, mora plačati DDV ob predložitvi posebnega obračuna DDV oziroma najpozneje na dan poteka roka za predložitev posebnega obračuna DDV iz prvega odstavka 28. člena tega pravilnika. Pri plačilu mora navesti ustrezen poseben obračun DDV. DDV mora plačati na bančni račun, ki je denominiran v eurih in ki ga določi davčni organ.

(2) Davčni zavezanec plača DDV v eurih na bančni račun, razviden v sistemu eDavki.

30. člen (odbitek ali vračilo DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije in uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja v Sloveniji, nima pravice do odbitka DDV v skladu s prvim odstavkom 63. člena ZDDV-1, lahko pa uveljavlja vračilo zneskov DDV, ki jih plača v Sloveniji v zvezi z opravljenimi storitvami, zajetimi v tej posebni ureditvi, v skladu s 74.i členom ZDDV-1 ne glede na točko a) drugega odstavka in šesti odstavek 74.i člena ZDDV-1.

(2) Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije in uporablja posebno ureditev za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti, v skladu z 2. oddelkom 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES v drugi državi članici, lahko uveljavlja vračilo zneskov DDV, ki jih plača v Sloveniji v zvezi z opravljenimi storitvami, zajetimi v tej posebni ureditvi, v skladu s 74.i členom ZDDV-1 ne glede na točko a) drugega odstavka in šesti odstavek 74.i člena ZDDV-1.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev v kateri koli državi članici in v Sloveniji opravlja tudi dejavnosti, ki niso zajete v tej posebni ureditvi in za katere se mora identificirati za namene DDV, odbije zneske DDV, ki jih plača v Sloveniji, povezane z obdavčljivimi dejavnostmi, za katere se uporablja ta posebna ureditev, v obračunu DDV, ki ga mora predložiti v skladu s 87. členom ZDDV-1 in 18. členom tega pravilnika.

(4) Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije nabavi blago ali storitve za namene dejavnosti, zajete v posebni ureditvi v skladu z 2. oddelkom 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES, v katero je vključen v drugi držav članici, uveljavlja pravico do vračila DDV, ki ga je plačal ob nabavi blaga oziroma storitev ali ob uvozu blaga, v skladu s 74.i členom ZDDV-1), ne glede na točko a) drugega odstavka in šesti odstavek 74.i člena ZDDV-1.

31. člen (vodenje evidenc)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, mora voditi dovolj natančne evidence o transakcijah v okviru te posebne ureditve, tako da z njimi zagotovi vse podatke, na podlagi katerih lahko davčni organ države članice potrošnje izvaja davčni nadzor gled e pravilnosti davčnega obračuna v skladu z zakonom. Na zahtevo morajo biti evidence v elektronski obliki na voljo tako davčnemu organu v Sloveniji kot davčnemu organu v državi članici potrošnje. Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, mora evidence hraniti deset let po koncu leta, ko je bila transakcija opravljena.

2. Posebna ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Unije, za dobavo blaga v državi članici prek elektronskih vmesnikov, ki omogočajo dobavo, in za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki imajo sedež znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje

32. člen (definicije)

(1) Po posebni ureditvi iz tega podpoglavja »davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje« pomeni davčnega zavezanca, ki ima sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto znotraj Unije, vendar pa na ozemlju države članice potrošnje nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote.

(2) Po posebni ureditvi iz tega podpoglavja »država članica identifikacije« pomeni:

- a) državo članico, v kateri ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti ali, če nima sedeža dejavnosti znotraj Unije, v kateri ima stalno poslovno enoto;
- b) če davčni zavezanec nima sedeža poslovanja znotraj Unije, ima pa več kot eno stalno poslovno enoto znotraj Unije, državo članico s stalno poslovno enoto, v kateri davčni zavezanec prijavi uporabo posebne ureditve v skladu s 3. oddelkom 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES;
- c) kadar davčni zavezanec, ki znotraj Unije nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote, državo članico, v kateri se začne odpošiljanje ali prevoz blaga;
- d) kadar davčni zavezanec, ki znotraj Unije nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote, opravlja dobave blaga, pri katerih se odpošiljanje ali prevoz začne v več kot eni državi članici, državo članico, v kateri davčni zavezanec prijavi uporabo posebne ureditve v skladu s 3. oddelkom 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES.

(3) Po posebni ureditvi iz tega podpoglavja »država članica potrošnje« pomeni:

- a) pri opravljanju storitev državo članico, v kateri se šteje, da je bila opravljena storitev v skladu z določbami 3. podpoglavja IV. poglavja ZDDV-1 in IV. poglavja tega pravilnika;
- b) pri prodaji blaga na daljavo znotraj Unije državo članico, v kateri se konča odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku;
- c) pri dobavi blaga, ki jo opravi davčni zavezanec, ki omogoča tako dobavo v skladu z drugim odstavkom 4. člena tega pravilnika, če se odpošiljanje ali prevoz blaga začne in konča v isti državi članici, to državo članico.

33. člen

(uporaba posebne ureditve)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje, ima pa sedež v Sloveniji ali, če nima sedeža znotraj Unije, ima stalno poslovno enoto v Sloveniji, ali če nima niti sedeža niti stalne poslovne enote znotraj Unije, opravlja dobave blaga, pri katerih se odpošiljanje ali prevoz blaga začne v Sloveniji, in ki za državo članico identifikacije izbere Slovenijo, lahko prijavi uporabo posebne ureditve po tem podpoglavju, če:

- a) prodaja blago na daljavo znotraj Unije;
- b) opravlja dobavo blaga v skladu z drugim odstavkom 4. člena tega pravilnika, če se odpošiljanje ali prevoz blaga začne in konča v isti državi članici, ali
- c) opravlja storitve osebi, ki ni davčni zavezanec.

(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja za vse dobave blaga in storitev, ki jih opravlja znotraj Unije.

(3) Davčni zavezanec, ki skladno z drugim odstavkom 32. člena tega pravilnika za državo članico identifikacije izbere Slovenijo, mora izpolnjevati obveznosti po posebni ureditvi iz tega podpoglavja najmanj za tekoče koledarsko leto in za dve naslednji koledarski leti.

34. člen

(prijava uporabe posebne ureditve davčnemu organu)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje iz 33. člena tega pravilnika, mora davčnemu organu prijaviti, kdaj se začne njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec na podlagi posebne ureditve iz tega podpoglavja. Prijavo mora davčni zavezanec predložiti v elektronski obliki.

(2) Davčni organ za identifikacijo davčnega zavezanca, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja, uporabi identifikacijsko številko za DDV, ki mu je že bila dodeljena.

(3) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja, mora davčnemu organu v elektronski obliki sporočiti, kdaj njegova dejavnost po tej ureditvi preneha ali se spremeni v tolikšni meri, da se ta ureditev ne more več uporabljati.

(4) Davčni zavezanec v prijavi za identifikacijo navede ime, poštni naslov, tržna imena družbe, če se razlikujejo od njenega imena, državo, v kateri ima sedež, če je to zunaj Unije, elektronski naslov, spletna mesta davčnega zavezanca, kontaktno osebo, telefonsko številko kontaktne osebe, številko IBAN, številko BIC, elektronsko izjavo, da davčni zavezanec nima sedeža v Uniji, oznako, ali je davčni zavezanec elektronski vmesnik in datum začetka uporabe ureditve. V prijavi navede tudi podatke o individualnih identifikacijskih številkah DDV ali, če te niso na voljo, davčne sklicne številke, ki jih dodelijo države članice, v katerih ima davčni zavezanec stalne poslovne enote, razen države članice identifikacije, ter države članice, iz katerih se blago odpošlje ali odpelje, razen države članice identifikacije. V prijavi dodatno navede oznako, ali ima davčni zavezanec stalno poslovno enoto v tej državi članici. V prijavi mora navesti tudi poln poštni naslov in tržno ime stalnih poslovnih enot in krajev, iz katerih se blago odpošlje ali odpelje, v državah članicah, razen tistih v državi članici identifikacije, ter identifikacijske številke DDV, ki jih dodelijo države članice za davčne zavezance, ki nimajo sedeža. V prijavi mora davčni zavezanec označiti tudi, ali je del skupine zavezancev za plačilo DDV.

(5) Prijavo iz prejšnjega odstavka predloži v elektronski obliki, prek sistema eDavki.

(6) Davčni organ vključi davčnega zavezanca v posebno ureditev, pri čemer za identifikacijo uporabi že dodeljeno identifikacijsko številko za DDV davčnemu zavezancu, in določi datum začetka uporabe posebne ureditve.

35. člen (izključitev iz posebne ureditve)

Davčni organ davčnega zavezanca, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja, izključi iz posebne ureditve, če:

- ga ta obvesti, da ne opravlja več dobave blaga in storitev, zajetih v tej posebni ureditvi;
- davčni organ kakor koli drugače domneva, da ne opravlja več obdavčljivih dejavnosti po tej posebni ureditvi, kot je opredeljeno v 58.a členu Izvedbene uredbe;
- ne izpolnjuje več potrebnih pogojev za uporabo te posebne ureditve.

36. člen (predložitev posebnega obračuna DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja, mora davčnemu organu predložiti poseben obračun DDV za vsako koledarsko trimesečje ne glede na to, ali so bile dobave blaga ali storitev, zajete v tej posebni ureditvi, opravljene ali ne. Obračun mora predložiti do konca meseca po poteku obračunskega obdobja, na katero se obračun nanaša. Posebni obračun DDV mora predložiti v elektronski obliki.

(2) V posebnem obračunu DDV iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec navesti slovensko identifikacijsko številko za DDV iz drugega odstavka 34. člena tega pravilnika ter za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost za plačilo DDV, skupno vrednost brez DDV, veljavne stopnje DDV, skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po stopnjah DDV, in skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati, za naslednje dobave, zajete v posebni ureditvi iz tega podpoglavja in izvedene v obračunskem obdobju:

- a) prodaje blaga na daljavo znotraj Unije;
- b) dobave blaga v skladu z drugim odstavkom 4. člena tega pravilnika, če se odpošiljanje ali prevoz blaga začne in konča v isti državi članici;
- c) opravljanje storitev.

Posebni obračun DDV vključuje tudi spremembe podatkov iz preteklih davčnih obdobj.

(3) Če davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja, blago odpošlje ali prevaža iz drugih držav članic, mora v posebnem obračunu DDV poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti še skupno vrednost brez DDV, veljavne stopnje DDV, skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po stopnjah DDV, in skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati, za naslednje dobave, zajete v posebni ureditvi iz tega podpoglavja, za vsako državo članico, iz katere se blago odpošlje ali odpelje:

- a) prodaja blaga na daljavo znotraj Unije, razen blaga, ki ga je prodal davčni zavezanec v skladu z drugim odstavkom 4. člena tega pravilnika;
- b) prodaja blaga na daljavo znotraj Unije in dobave blaga, če se odpošiljanje ali prevoz blaga začne in konča v isti državi članici, ki jo opravi davčni zavezanec v skladu z drugim odstavkom 4. člena tega pravilnika.

(4) Davčni zavezanec, ki opravlja dobave iz točke a) prejšnjega odstavka, mora v posebnem obračunu DDV navesti tudi individualno identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko, ki jo dodeli vsaka od držav članic, iz katere se blago odpošlje ali odpelje. Davčni zavezanec, ki opravlja dobave iz točke b) prejšnjega odstavka, mora v posebnem obračunu DDV navesti individualno identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko, ki mu je bila v državi članici, iz katere se blago odpošlje ali odpelje, izdana.

(5) Podatki iz tretjega in četrtega odstavka tega člena so v posebnem obračunu DDV razčlenjeni po državah članicah potrošnje.

(6) Če ima davčni zavezanec, ki opravlja storitve, zajete v posebni ureditvi iz tega podpoglavja, poleg stalne poslovne enote v Sloveniji eno ali več drugih poslovnih enot, iz katerih opravlja storitve, mora v posebnem obračunu DDV navesti tudi skupno vrednost brez DDV, veljavne stopnje DDV, skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po stopnjah DDV, ter skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati, opravljenih storitev za vsako državo članico, v kateri ima poslovno enoto, in individualno identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko te poslovne enote, razčlenjeno po državah članicah potrošnje.

(7) Davčni zavezanec lahko v obdobju treh let od poteka roka za predložitev posebnega obračuna DDV iz prvega odstavka tega člena predloži spremembe tega obračuna, če pozneje ugotovi nepravilnosti. Spremembe se vključijo v enega od naslednjih posebnih obračunov DDV, v katerem se opredelijo država članica potrošnje, obračunsko obdobje in znesek DDV, za katerega se zahtevajo kakršne koli spremembe.

(8) V posebnem obračunu DDV mora davčni zavezanec zneske izkazovati v eurih. Če so bile dobave blaga ali opravljene storitve zaračunane v drugih valutah, mora davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, v obračunu DDV uporabiti menjalni tečaj zadnjega dne obračunskega obdobja, ki ga na ta dan, ali če na ta dan ni objave, na prvi naslednji dan, objavi Evropska centralna banka.

(9) Davčni zavezanec predloži posebni obračun DDV v elektronski obliki, prek sistema eDavki.

37. člen (plačilo DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja, mora plačati DDV ob predložitvi posebnega obračuna DDV oziroma najpozneje na dan poteka roka za predložitev obračuna iz 36. člena tega pravilnika. Pri plačilu mora navesti ustrezen obračun DDV. DDV mora plačati na bančni račun, ki je denominiran v eurih in ki ga določi davčni organ.

(2) Davčni zavezanec plača DDV v eurih na bančni račun, razviden v sistemu eDavki.

38. člen (odbitek ali vračilo DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja, nima pravice do odbitka DDV v skladu s prvim odstavkom 63. člena ZDDV-1, lahko pa uveljavlja vračilo plačanega DDV.

(2) Davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja v Sloveniji, lahko ne glede na 1. točko 2. člena, 3. člen in točko e) prvega odstavka 8. člena Direktive Sveta 2008/9/ES uveljavlja vračilo plačanega DDV v drugi državi članici v skladu z 2.3. podpoglavjem IX. poglavja ZDDV-1.

(3) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev v skladu s 3. oddelkom 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES v drugi državi članici, lahko ne glede na prvi odstavek 74. člena in peto alinejo tretjega odstavka 74.b člena ZDDV-1 uveljavlja vračilo plačanega DDV v Sloveniji v skladu z 2.2. podpoglavjem IX. poglavja ZDDV-1.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev v kateri koli državi članici ter v Sloveniji opravlja tudi dejavnosti, ki niso zajete v tej posebni ureditvi in za katere se mora identificirati za namene DDV, odbije zneske DDV, ki jih plača v Sloveniji, povezane z obdavčljivimi dejavnostmi, za katere se uporablja ta posebna ureditev, v obračunu DDV, ki ga mora predložiti v skladu s 87. členom ZDDV-1 in 18. členom tega pravilnika.

(6) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena vloži zahtevek za vračilo DDV prek elektronskega portala v državi članici, v kateri je pridobil identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko, na podlagi katere zahteva vračilo.

39. člen (vodenje evidenc)

(1) Davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja, mora voditi evidence o transakcijah v okviru te posebne ureditve. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni organi države članice potrošnje ugotovijo, ali je obračun DDV pravilen.

(2) Na zahtevo morajo biti evidence v elektronski obliki na voljo tako davčnemu organu v Sloveniji kot davčnemu organu v državi članici potrošnje.

(3) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena, mora evidence hraniti 10 let od 31. decembra tistega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

3. Posebna ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga

40. člen (definicije)

Po posebni ureditvi iz tega podpoglavja imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

- a) »davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije« je davčni zavezanec, ki znotraj Unije nima niti sedeža niti stalne poslovne enote;
- b) »posrednik« je oseba, ki ima sedež znotraj Unije ter jo davčni zavezanec, ki prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago, imenuje za osebo, ki je dolžna plačati DDV in izpolnjevati obveznosti iz posebne ureditve iz tega podpoglavja v imenu in za račun davčnega zavezanca;
- c) »država članica identifikacije« pomeni naslednje:
 - če davčni zavezanec nima sedeža znotraj Unije, državo članico, v kateri davčni zavezanec prijavi uporabo posebne ureditve v skladu z določbami 4. oddelka 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES;
 - če davčni zavezanec nima sedeža znotraj Unije, ima pa eno ali več poslovnih enot znotraj Unije, državo članico, v kateri ima davčni zavezanec stalno poslovno enoto in v kateri prijavi uporabo posebne ureditve v skladu z določbami 4. oddelka 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES;

- če ima davčni zavezanec sedež v državi članici, to državo članico;
 - če ima posrednik sedež v državi članici, to državo članico;
 - če posrednik nima sedeža znotraj Unije, ima pa eno ali več stalnih poslovnih enot znotraj Unije, državo članico, v kateri ima posrednik stalno poslovno enoto in v kateri prijavi uporabo posebne ureditve v skladu z določbami 4. oddelka 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES;
- d) »država članica potrošnje« je država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku konča.

41. člen (uporaba posebne ureditve)

(1) Davčni zavezanec lahko uporablja posebno ureditev po tem podpoglavju, kadar prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago, če:

- a) ima sedež v Sloveniji;
- b) nima sedeža znotraj Unije, ima pa v Sloveniji stalno poslovno enoto;
- c) nima sedeža znotraj Unije in imenuje posrednika, ki ima sedež v Sloveniji;
- d) nima sedeža znotraj Unije in imenuje posrednika, ki nima sedeža znotraj Unije, ima pa stalno poslovno enoto v Sloveniji;
- e) ima sedež v tretji državi, s katero je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2010, str. 1) in Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L št. 268 z dne 12. 10. 2010, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) 2018/1909 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 glede izmenjave informacij za namene spremljanja pravilne uporabe ureditev skladiščenja na odpoklic (UL L št. 311 z dne 7. 12. 2018, str. 1), ter prodaja blago na daljavo iz te tretje države.

(2) Davčni zavezanec za uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja ne more imenovati več kot enega posrednika hkrati.

(3) Kadar ima davčni zavezanec ali posrednik več poslovnih enot znotraj Unije in za državo članico identifikacije izbere Slovenijo, mora posebno ureditev iz tega podpoglavja uporabljati najmanj za tekoče koledarsko leto in za dve naslednji koledarski leti.

(4) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja za vse svoje prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, razen trošarinskih izdelkov, v pošiljkah z realno vrednostjo največ 150 eurov.

(5) Če je vrednost pošiljke iz prejšnjega odstavka določena v nacionalni valuti, ki ni euro, se za preračun vrednosti v eure za namene iz prejšnjega odstavka uporabi referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga objavlja Banka Slovenije. Tečaj, ki se pridobi prvi delovni dan v oktobru, se uporablja naslednje koledarsko leto. Preračunan znesek v eurih se zaokroži na dve decimaliki.

42. člen (obdavčljivi dogodek)

Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV za opravljene dobave blaga, zajete v posebni ureditvi iz tega podpoglavja, nastane v trenutku dobave. Šteje se, da je blago dobavljeno, ko je sprejeto plačilo.

43. člen (prijava uporabe posebne ureditve davčnemu organu)

(1) Davčni zavezanec ali posrednik, ki bo v imenu in za račun davčnega zavezanca uporabljal posebno ureditev iz tega podpoglavja, mora davčnemu organu prijaviti, kdaj se njegova dejavnost v okviru posebne ureditve iz tega podpoglavja začne, preneha ali spremeni v tolikšni meri, da se ta posebna ureditev ne more več uporabiti. Prijavo mora posredovati v elektronski obliki.

(2) Davčni zavezanec, ki ne potrebuje posrednika, mora v prijavi iz prejšnjega odstavka, ki jo predloži davčnemu organu pred začetkom opravljanja prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, navesti naslednje podatke za identifikacijo:

- a) ime;
- b) poštni naslov;
- c) elektronski naslov, vključno z naslovi spletnih strani;
- d) identifikacijsko številko za DDV ali nacionalno davčno številko;
- e) tržna imena družbe, če se razlikujejo od njenega imena;
- f) državo, v kateri ima sedež;
- g) kontaktno osebo;
- h) telefonsko številko kontaktne osebe;
- i) številko IBAN in številko BIC;
- j) datum začetka uporabe ureditve;
- k) individualne identifikacijske številke DDV ali, če te niso na voljo, davčne sklicne številke, ki jih dodelijo države članice, v katerih ima davčni zavezanec stalne poslovne enote, razen države članice identifikacije;
- l) polni poštni naslov in tržno ime stalnih poslovnih enot v državah članicah, razen tistih v državi članici identifikacije.

(3) Posrednik mora v prijavi iz prvega odstavka tega člena, ki jo predloži davčnemu organu pred začetkom uporabe te posebne ureditve, navesti naslednje podatke za identifikacijo:

- a) ime;
- b) poštni naslov;
- c) elektronski naslov;
- d) identifikacijsko številko za DDV;
- e) tržna imena družbe, če se razlikujejo od njenega imena;
- f) državo, v kateri ima sedež;
- g) kontaktno osebo;
- h) telefonsko številko kontaktne osebe;
- i) številko IBAN in številko BIC;
- j) individualne identifikacijske številke DDV ali, če te niso na voljo, davčne sklicne številke, ki jih dodelijo države članice, v katerih ima posrednik stalne poslovne enote, razen države članice identifikacije;
- k) polni poštni naslov in tržno ime stalnih poslovnih enot v državah članicah, razen tistih v državi članici identifikacije.

(4) Posrednik iz prejšnjega odstavka mora za vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa, v prijavi iz prvega odstavka tega člena, ki jo predloži davčnemu organu pred začetkom uporabe te posebne ureditve, navesti naslednje podatke za identifikacijo:

- a) ime;
- b) poštni naslov;
- c) elektronski naslov, vključno z naslovi spletnih strani;
- d) identifikacijsko številko za DDV ali nacionalno davčno številko;
- e) njegovo individualno identifikacijsko številko, dodeljeno v skladu s prvim stavkom sedmega odstavka tega člena;
- f) tržna imena družbe, če se razlikujejo od njenega imena;
- g) državo, v kateri ima sedež;
- h) kontaktno osebo;
- i) telefonsko številko kontaktne osebe;
- j) datum začetka uporabe ureditve;
- k) individualne identifikacijske številke DDV ali, če te niso na voljo, davčne sklicne številke, ki jih dodelijo države članice, v katerih ima davčni zavezanec stalne poslovne enote, razen države članice identifikacije;
- l) polni poštni naslov in tržno ime stalnih poslovnih enot v državah članicah, razen tistih v državi članici identifikacije.

(5) Davčni zavezanec ali posrednik, ki uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja, mora davčnemu organu sporočiti vse spremembe posredovanih podatkov za identifikacijo.

(6) Davčnemu zavezancu iz drugega odstavka tega člena davčni organ dodeli individualno identifikacijsko številko DDV za uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja. O dodeljeni identifikacijski številki davčni organ obvesti davčnega zavezanca v elektronski obliki.

(7) Posredniku iz tretjega odstavka tega člena davčni organ dodeli individualno identifikacijsko številko in ga o tej številki obvesti v elektronski obliki po elektronskih sredstvih. Za uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja davčni organ posredniku dodeli še individualno identifikacijsko številko DDV za vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa. O dodeljeni identifikacijski številki davčni organ obvesti posrednika v elektronski obliki po elektronskih sredstvih.

(8) Identifikacijska številka DDV iz šestega in sedmega odstavka tega člena se uporablja samo za posebno ureditev iz tega podpoglavja.

(9) Prijavo iz devetega in desetega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec ali posrednik v elektronski obliki, prek sistema eDavki.

(10) Davčni organ vključi davčnega zavezanca v posebno ureditev z dodelitvijo individualne identifikacijske številke DDV in določi datum začetka uporabe posebne ureditve.

(11) Davčni organ vključi posrednika v posebno ureditev z dodelitvijo individualne identifikacijske številke in z dodelitvijo individualne identifikacijske številke DDV za vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa.

44. člen

(izključitev davčnega zavezanca iz posebne ureditve in izbris posrednika iz posebne evidence)

(1) Davčni organ davčnega zavezanca iz šestega odstavka prejšnjega člena izključi iz posebne ureditve iz tega podpoglavja, če:

- a) ga ta obvesti, da ne prodaja več na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga;
- b) davčni organ kakor koli drugače domneva, da ne opravlja več obdavčljive dejavnosti po posebni ureditvi iz tega podpoglavja;
- c) ne izpolnjuje več potrebnih pogojev za uporabo te posebne ureditve ali
- d) nenehno krši pravila te posebne ureditve.

(2) Davčni organ posrednika iz sedmega odstavka prejšnjega člena izbriše iz posebne evidence, ki jo vodi v skladu z 21. členom tega pravilnika, če:

- a) dve zaporedni koledarski trimesečji ne deluje kot posrednik za račun katerega od davčnih zavezancev, ki uporabljajo posebno ureditev iz tega podpoglavja;
- b) ne izpolnjuje več drugih potrebnih pogojev za delovanje kot posrednik ali
- c) nenehno krši pravila te posebne ureditve.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca, ki ga zastopa posrednik, izključi iz posebne ureditve iz tega podpoglavja, če:

- a) ga posrednik obvesti, da zadevni davčni zavezanec ne prodaja več na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga;
- b) davčni organ kakor koli drugače domneva, da zadevni davčni zavezanec ne opravlja več obdavčljive dejavnosti po posebni ureditvi iz tega podpoglavja;
- c) ne izpolnjuje več potrebnih pogojev za uporabo te posebne ureditve;
- d) nenehno krši pravila te posebne ureditve ali
- e) ga posrednik obvesti, da ne zastopa več zadevnega davčnega zavezanca.

45. člen

(predložitev posebnega obračuna DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja, ali njegov posrednik mora davčnemu organu predložiti poseben obračun DDV za vsak koledarski mesec ne glede na to, ali je bila prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga opravljena ali ne. Obračun mora predložiti do konca meseca po poteku obračunskega obdobja, na katerega se obračun nanaša. Posebni obračun DDV mora predložiti v elektronski obliki.

(2) V posebnem obračunu DDV iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec ali njegov posrednik navesti slovensko individualno identifikacijsko številko za DDV in za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost za plačilo DDV, skupno vrednost prodaje na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, za katero je nastala obveznost obračuna DDV, v obračunskem obdobju brez DDV in skupni znesek pripadajočega DDV te države članice, razdeljenega po davčnih stopnjah. Davčni zavezanec ali njegov posrednik mora v posebnem obračunu navesti tudi uporabljene davčne stopnje in skupni znesek dolganega DDV.

(3) Davčni zavezanec ali njegov posrednik lahko v obdobju treh let od poteka roka za predložitev posebnega obračuna DDV iz prvega odstavka tega člena predloži spremembe tega obračuna, če pozneje ugotovi nepravilnosti. Spremembe se vključijo v enega od naslednjih posebnih obračunov DDV, v katerem se opredelijo država članica potrošnje, obračunsko obdobje in znesek DDV, za katerega se zahtevajo kakršne koli spremembe.

(4) V posebnem obračunu DDV mora davčni zavezanec ali njegov posrednik zneske izkazovati v eurih.

(5) Davčni zavezanec ali posrednik davčnega zavezanca predloži posebni obračun DDV v elektronski obliki, prek sistema eDavki.

46. člen (plačilo DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja, ali njegov posrednik mora plačati DDV ob predložitvi posebnega obračuna DDV oziroma najpozneje na dan poteka roka za predložitev obračuna iz prejšnjega člena. Pri plačilu mora navesti ustrezen obračun DDV. DDV mora plačati na bančni račun, ki je denominiran v eurih in ki ga določi davčni organ.

(2) Davčni zavezanec ali posrednik davčnega zavezanca plača DDV v eurih na bančni račun, razviden v sistemu eDavki.

47. člen (odbitek ali vračilo DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije in uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja v Sloveniji, nima pravice do odbitka DDV v skladu s prvim odstavkom 63. člena ZDDV-1, lahko pa uveljavlja vračilo zneskov DDV, ki jih plača v Sloveniji v zvezi z opravljenimi dobavami blaga, zajetimi v tej posebni ureditvi, v skladu s 74.i členom ZDDV-1 ne glede na točko a) drugega odstavka in šesti odstavek 74.i člena ZDDV-1.

(2) Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije in uporablja posebno ureditev v skladu s 4. oddelkom 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES v drugi državi članici, lahko uveljavlja vračilo zneskov DDV, ki jih plača v Sloveniji v zvezi z opravljenimi dobavami blaga, zajetimi v tej posebni ureditvi, v skladu s 74.i členom ZDDV-1 ne glede na točko a) drugega odstavka in šesti odstavek 74.i člena ZDDV-1.

(3) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici, ki uporablja posebno ureditev v skladu s 4. oddelkom 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES, lahko ne glede na prvi odstavek 74. člena ZDDV-1 uveljavlja vračilo zneskov DDV, ki jih plača v Sloveniji v zvezi z opravljenimi dobavami blaga, zajetimi v tej posebni ureditvi, v skladu z 2.2. podpoglavjem IX. poglavja ZDDV-1.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne ureditve v kateri koli državi članici in v Sloveniji opravlja tudi dejavnosti, ki niso zajete v tej posebni ureditvi, za katere se mora identificirati za namene DDV, odbije zneske DDV, ki jih plača v Sloveniji, povezane z obdavčljivimi dejavnostmi, za katere se uporablja ta posebna ureditev, v obračunu DDV, ki ga mora predložiti v skladu s 87. členom ZDDV-1 in 18. členom tega pravilnika.

(5) Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije nabavi blago ali storitve za namene dejavnosti, zajete v posebni ureditvi v skladu s 4. oddelkom 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES, v katero je vključen v drugi držav članici, uveljavlja pravico do vračila DDV, ki ga je plačal ob nabavi blaga oziroma storitev ali ob uvozu blaga, v skladu s 74.i členom ZDDV-1, ne glede na točko a) drugega odstavka in šesti odstavek 74.i člena ZDDV-1.

48. člen (vodenje evidenc)

(1) Davčni zavezanec, ki prijavi uporabo posebne ureditve iz tega podpoglavja, ali njegov posrednik mora voditi evidence o transakcijah v okviru te posebne ureditve. Posrednik mora voditi evidence ločeno za vsakega davčnega zavezanca, ki ga zastopa. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni organi države članice potrošnje ugotovijo, ali je obračun DDV pravilen.

(2) Na zahtevo morajo biti evidence v elektronski obliki na voljo davčnemu organu v Sloveniji in davčnemu organu v državi članici potrošnje.

(3) Davčni zavezanec ali njegov posrednik iz prvega odstavka tega člena mora hraniti evidence deset let od 31. decembra tistega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.«

4. Posebna ureditev za prijavo in plačilo DDV ob uvozu

49. člen (uporaba posebne ureditve)

(1) Kadar davčni zavezanec za uvoz blaga, razen trošarinskih izdelkov, v pošiljki z realno vrednostjo največ 150 eurov, kot je določeno v 48. točki 1. člena Delegirane Uredbe Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2020/877 z dne 3. aprila 2020 o spremembi in popravku Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 ter spremembi Delegirane uredbe (EU) 2016/341 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 203 z dne 26. 6. 2020, str. 1), ne uporabi posebne ureditve iz prejšnjega podpoglavja, lahko oseba, ki ob uvozu predloži blago davčnemu organu za račun osebe, ki ji je blago namenjeno, uporabi posebno ureditev za prijavo in plačilo DDV ob uvozu v zvezi z blagom, za katero se odpošiljanje ali prevoz konča v Sloveniji. Ta oseba mora razpolagati z dovoljenjem za odloženo plačilo uvoznih dajatev v skladu s carinskimi predpisi.

(2) Za namene posebne ureditve iz tega podpoglavja se šteje, da je pogoj, da je blago predloženo davčnemu organu za račun osebe, ki ji je blago namenjeno, izpolnjen, če oseba, ki predloži blago davčnemu organu, prijavi s carinsko deklaracijo, da namerava uporabiti to posebno ureditev in izterjati DDV od osebe, ki ji je blago namenjeno.

(3) Če je vrednost blaga določena v nacionalni valuti, ki ni euro, se za preračun vrednosti v eure za namene iz prvega odstavka tega člena uporabi referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga objavlja Banka Slovenije. Tečaj, ki se pridobi prvi delovni dan v oktobru, se uporablja naslednje koledarsko leto. Preračunan znesek v eurih se zaokroži na dve decimali.

50. člen (prijava in plačilo DDV ob uvozu)

(1) Oseba, ki ji je blago namenjeno, mora plačati DDV ob uvozu.

(2) Oseba, ki uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja, pobere DDV od osebe, ki ji je blago namenjeno, prijavi DDV v mesečnem poročilu in plača DDV. V trenutku uvoza mora davčnemu organu v carinski deklaraciji zagotoviti tudi informacijo o davčni osnovi, kot je določena v 38. členu ZDDV-1 in stopnji DDV.

(3) Mesečno poročilo mora vsebovati naslednje podatke: za vsako pošiljko oznako pošiljke, davčno osnovo in skupni znesek pripadajočega DDV po davčnih stopnjah, pobran v zadevnem koledarskem mesecu v skladu s prejšnjim odstavkom, ter skupni znesek DDV za plačilo.

(4) Oseba, ki uporablja to posebno ureditev, predloži mesečno poročilo v elektronski obliki in plača DDV ob uvozu davčnemu organu do roka plačila, ki velja za odloženo plačilo v skladu z dovoljenjem za odloženo plačilo iz prvega odstavka 49. člena tega pravilnika. Oseba, ki uporablja to posebno ureditev, mora zneske v mesečnem poročilu izkazati v eurih. DDV mora plačati na bančni račun, denominiran v eurih, ki ga določi davčni organ.

(5) Če oseba, ki uporablja to posebno ureditev, pozneje ugotovi nepravilnosti v predloženem mesečnem poročilu, pošlje davčnemu organu v elektronski obliki za posamezno pošiljko spremembo prijavljenih podatkov.

51. člen (vodenje evidenc)

(1) Oseba, ki uporablja posebno ureditev iz tega podpoglavja, mora voditi evidence o transakcijah v okviru te posebne ureditve. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni organ ugotovi, ali je prijavljeni in plačani znesek DDV ob uvozu pravilen in morajo vsebovati naslednje informacije:

- a) državo članico potrošnje, v katero se uvaža blago;
- b) opis in količino uvoženega blaga;
- c) datum uvoza blaga;
- d) davčno osnovo z navedbo uporabljene valute;
- e) morebitno poznejše povečanje ali zmanjšanje davčne osnove;
- f) uporabljeno stopnjo DDV;
- g) znesek DDV, ki ga je treba plačati, z navedbo uporabljene valute;
- h) informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer se začne in konča odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku;
- i) dokaze o morebitnem vračilu blaga, vključno z uporabljeno davčno osnovo in stopnjo DDV.

(2) Evidence morajo biti na voljo davčnemu organu v elektronski obliki.

(3) Oseba, ki uporablja to posebno ureditev, mora hraniti evidence deset let od 31. decembra leta, v katerem je bila opravljena transakcija.

X. POSEBNA UREDITEV ZA OPRAVLJANJE STORITEV MEDNARODNEGA OBČASNEGA CESTNEGA PREVOZA POTNIKOV

52. člen
(uporaba posebne ureditve)

Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev v skladu s 1. ali 2. podpoglavjem IX. poglavja tega pravilnika ali z 2. ali 3. oddelkom 6. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES, ne sme hkrati uporabljati posebne ureditve iz 8. podpoglavja XI. poglavja ZDDV-1 ali poglavja Direktive Sveta 2006/112/ES.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

53. člen
(prehod na uporabo posebnih ureditev)

Šteje se, da davčni zavezanec, ki je na dan 30. junija 2021 uporabljal posebno ureditev iz 6.a ali 6.b podpoglavja XI. poglavja Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19 in 72/19), 1. julija 2021 preide na uporabo posebne ureditve iz 1. ali 2. podpoglavja IX. poglavja tega pravilnika.

54. člen
(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati 1. julija 2021.

Št. 007-712/2021/

Ljubljana, dne XX. junij 2021

EVA 2021-1611-0055

Mag. Andrej Šircelj
minister
za finance